

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

BARCELONA

(ADHERIT A LA «UNIO CATALANISTA»)

11 de Jener 1919

L'any de la llibertat

Nosaltres fem vots perque l'any que comença sigui el de la complerta, de la total llibertat de Catalunya. Que el 1919 sigui un any d'goig i de llibertat tan com el 1714 ho va ésser d'amargor i d'an-goixa.

Nosaltres no volem que's vessi sang inutilment, però, si no fos possible assolir per mitjans pacífics el reconeixement de la nostre nacionalitat, repetim una vegada més, que estem disposats a conquerir de la manera que sigui el que com homes, com a ciutadants conscients, per justícia, per dret i per democràcia tenim dret a que se'ns reconeixi.

Els nacionalistes radicals, els justaments nomenats «sin feins» catalans es consideren honrats de poguer formar el cuadro per la gran causa catalana; que'ls elements representatius sàpiguen cumplir els seus deures; que prenguin exemple, si és que el necessiten, de la patriòtica Irlanda, que'l poble podeu estar segurs que complirà la seva obligació.

No creiem que la Comissió extra-parlamentària resolgui res, perque encare que realitzés quelcom sabent la composició del parlament de l'estat espanyol no és dubtós veure en que acabaria tot. Més es el que deuen dir ells; que's firmi la Pau i és normalitzi la situació internacional i ja en parlarem...

Els vencedors del Marroc, els dignes successors dels «heroes» de Cuba ja sabrán demostrar als catalans que Catalunya es la «región» més espanyola d'Espanya.

Mes nosaltres no badem del tot, estem a l'armistici, en Wilson sosté en tota la seva integritat els 14 punts del seu programa, no deixarem passar la nostra hora i Catalunya serà el que'ls catalans vulguin.

Esperem freturosos i arma en braç els propers aconteixaments; esperem que aquest serà l'últim any d'esclavatje; esperem que nostra patria ascendirà al cim dels pobles lliures.

I per a aconseguiro ofrenarem, a la dolça terra catalana el sacrifici de llurs interesos i de llurs vidas.

La victoria dels Sinn-Feiners

Al company En Miquel Guinart

Els nacionalistes irlandesos han donat en aquestes hores supremes per l'esdevenidor de totes les nacionalitats que no es vulguin adormir amb jou ignominiós de tiranies, un exemple digne de imitarlo, aquets valerosos patriotes que després de tants anys estant defensant vigorosament les seves conviccions i els seus idealismes, han trobat el fruit de la llavor sembrada, els Sinn-feiners els verdaders i més durs en sentiments nacionalistes han obtingut una exelatant victoria, derrotant completament els que's deien nacionalistes, que capitanejava Mr. Redmond i que avui dia llur leader es Mr. Dillon.

Aquesta conformitat amb la política

dels Sinn-feiners, donada per el poble de Irlanda és una prova més de que els problemes fundament nacionalistes no es poden resoldre amb una autonomia mes o menys amplia, sino amb la absoluta independència.

Per donar una idea encara que concreta de aquesta formidable victoria no mes cal, remarcar que en les eleccions de l'any 1910 els Sinn-feiners obtingueren solament 6 diputats i les celebrades en el Desembre passat el seu nombre és de 73, en quan els nacionalistes moderats que arribaren ha tenirne 83, no més n'han tingut que 7. Pensem dons quin canvi més radicalíssim hi haurà en la actuació futura de la política irlandesa. Districtes en que els Sinn-feiners no havian tingut la seva representació com al de corh-bity guanyant els dos llocs que tenien de elegirse per una majoria de 13.500 vots i 18.500 de diferencia, em els naciona-

listes (?) i unionistes respectivament.

«El Capità» — com li diuen els simfeinistes — Edmond de Valera ha derrotat en el districte de Mayo per una majoria de 4.500 vots el leader Mr. Dillon, que per no presentar-se en cap més comtat ha quedat sense representació parlamentària.

La comtesa Markiawicz que fou una de les principals organitzadores de la revolució de l'any 1916, i que sigué comdenada per el Govern anglés a presó perpètua també ha sigut elegida, obtenint 4.000 vots de majoria segueix més que Mr. W. Field que representava el districte per segona vegada, essent doncs aquesta estusiasta i valenta irlandesa simfeinista la única dona que te seient en la Cambra inglesa.

La trascendència d'aquesta victoria

tant excelsa, és de una gran importància en els moviments de redempció de la Patria llur, doncs bé prou coneguts són els sacrificis que han fet i son capaços de fer, els irlandesos, perque els seus idealismes, llurs somnis ilusionistes i llurs sentiments fanatitzats disposats sempre ha donar la vida per la independència de Irlanda portarà en aquesta hermosa illa, tant ben anomenada *la perla més bella del mar*, dies tràgics més també coronats de gloria. Perque es un fet evident que aquesta transformació de la política nacionalista haurà de repercutir en lo més intim de l'ànima irlandesa, fent que llur abnegació per la justa causa que defensant sigui cada dia més ferma i vigorosa fins ha portarla a la realització dels seus preuats somnis.

JOSEP TARRADELLAS Y JOAN.

Un soldat de Catalunya

Als de Ponent

Ja estem tips i retips de sentir-vos a dir alló de que: els catalans separats de l'Espanya ens moriem de gana, ja que on ella tenim els principals menats an expedir els productes manufacturats a les fàbriques de la nostra Catalunya.

De separats ho serem, no ho dubteu; i la muralla aduanera que voleu alçar a la frontera de Catalunya serà com totes les altres de la seva espè-

cie, i ho serà per que més necessiteu vosaltres de nosaltres que nosaltres de vosaltres. Aquesta muralla serà com la que varen alçar a Portugal separat d'Espanya. El boicot que fareu a Catalunya serà com el que heu fet a Cuba separada també fa poc d'Espanya i amb qui feu tractats de comerç; serà com el que heu fet a l'Anglaterra a pesar d'haver-vos robat, segons vosaltres, un troç de pàtria.

Considerant ara que vos fos possible fer aquesta quixotada; ¿creieu vosaltres que Catalunya, morta de fam,